

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2005/9030
Karar No : 2006/4481

Davacı : Mersin Radyo Metropol Yayıncılık San. ve Tic. A.Ş.
Metropol İş Merkezi E Blok K:3 No:171 /MERSİN

Davalı : Rekabet Kurumu
Bilkent Plaza B-3 Blok Bilkent/ANKARA

Istemın Özeti : Türkiye Musıki Eseri Sahipleri Meslek Birliği (MESAM), Komşu Hak Sahibi Müzik Yapımcıları Meslek Birliği (MÜ-YAP), Müzik Yorumcuları Meslek Birliği (MÜYORBİR) ve Müzik Eseri Sahipleri Grubu'nun (MSG), yayıncı kuruluşlara karşı uygulamakta oldukları müzik eserleri telif ücreti tarifelerinin, sözü edilen meslek birliklerinin hâkim durumlarını kötüye kullanma eylemine dönüştüğü iddiası ile 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 6. maddesinin ihlâl edildiğinden bahisle yapılan şikâyetin reddine ilişkin 26.05.2005 tarih ve 05-36/451-104 sayılı Rekabet Kurulu kararının; belirtilen meslek birliklerinin hâkim durumda buldukları, hâkim durumda bulunan meslek birliklerinin telif ücreti tarifelerinde belirledikleri bedellerin fahiş olduğu, RTÜK'e reklam geliri olarak beyan edilen bedeller göz önüne alındığında, meslek birlikleri tarafından belirlenen bedellerin karşılımlarının mümkün olmadığı, ayrıca, diğer ülke örneklerine bakıldığında, genellikle talep edilen ücretin üst sınırının yayıncıların reklam gelirinin belirli bir oranı olarak belirlendiği ya da bazı ülkelerde kamu otoritesi tarafından uygun bir sabit bedelin tespit edildiği, buna karşın, Türkiye'de birliklerin bu ücretleri reklam gelirleri ile orantılı olmaksızın, sabit bedeller olarak belirlemekte oldukları, MESAM tarifesinde %2,4'lük bir oran belirlenmiş olmakla birlikte, talep edilen asgari miktarın bu oranın uygulanmasını imkansız hale getirmekte olduğu, diğer taraftan, bahse konu meslek birliklerinin ulusal yayın yapan kuruluşlar ile yerel yayın yapan kuruluşlarından talep ettikleri telif ücretinin, bu iki grup yayıncının reklam gelirinden aldıkları pay ile orantılı olmadığını, bu sebeple ulusal yayıncıların daha avantajlı bir duruma sokulduğu ileri sürülerek iptali istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Rekabet Kurulu'nun dava konusu kararında, meslek birliklerinin 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesi anlamında hâkim durumda bulunup bulunmadıklarına ilişkin bir "hâkim durum analizine" yer verilmediği, buna bağlı olarak da bu yönde herhangi bir tespitle bulunulmadığı, sadece hâkim durumda olabilecekleri varsayımı kabul edilerek kötüye kullanma eyleminin var olup olmadığı değerlendirmesine geçildiği, Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 42/A maddesinde, meslek birliklerinin telif ücretlerine ilişkin tarifelerini hangi esaslara göre belirleyeceklerine yer verildiği, bu maddede yer alan ve fiyat belirlemede uygulanacak hükümlerde, her radyonun elde ettiği reklam geliriyle orantılı olacak bir fiyat belirlenmesi yönünde bir gereklilik bulunmadığı, rekabet hukuku açısından da hâkim durumdaki teşebbüsün, arz ettiği malın bedelini alıcıların cirolarını dikkate alarak belirlemelerine yönelik bir yükümlülük altına sokmanın da serbest piyasa koşulları altında mümkün olmadığı, Rekabet Kurulu kararında da belirtildiği üzere, adli yargı aşamasına kadar uzanan yöntemin şikâyet konusu eylemlere ilişkin rekabet incelemesinin bir alternatifi olarak değil, uyuşmazlığın ilgili

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2005/9030
Karar No : 2006/4481

piyasaların yapısına uygun ve kesin bir çözüm yolu olarak ele alındığı, zira adli yargı kararlarının bağlayıcı ve uygulanması zorunlu kararlar olduğu konusunda şüphe bulunmadığı ileri sürülerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hâkimi Ahmet EĞERCI'nin Düşüncesi : Müzik eserleri piyasasının kendine özgü nitelikleri göz önüne alınarak, yayıncı kuruluşlar ile meslek birlikleri arasında belirlenen tarifelerle sözleşme yapılamaması halinde, ortaya çıkan anlaşmazlığın hangi yöntemle çözümlenebileceğininin Eser, İcra, Yapım ve Yayınların Kullanılması ve/veya İletilmesine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkındaki Yönetmelik maddesi hükümlerinde düzenlenmekte olduğunun, buna göre, tarafların, iradi olarak, Bakanlığa bir uzlaştırma komisyonu kurulması talebiyle başvurabileceklerinin, Bakanlık tarafından, bu konuda öncelikle tarafların anlaşması esasının benimsendiğinin, oluşturulacak komisyonun tarafları ücret konusunda anlaşmaya ulaştıramaması ya da tarafların isteğe bağlı bu yolu kullanmayı tercih etmemeleri halinde, tarafların anlaşmazlığın giderilebilmesi için ayrıca yargı yoluna gitmelerinin serbest bulunduğu anlaşılması karşısında, davalı idarece tesis edilen işlemde hukuka aykırılık görülmemiştir.

Açıklanan nedenle davanın reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Ünal DEMİRCİ'nin Düşüncesi :Dava, Rekabet Kurulu'nun 26.05.2005 tarih ve 05-36/451-104 sayılı ön araştırma ve soruşturma yapılmaması yolundaki kararının iptali istemiyle açılmıştır.

Dosyanın incelenmesinden, davacı Mersin Radyo Metopol Yayıncılık San. ve Tic. A.Ş. tarafından, Rekabet Kurulu'nun 7.5.2002 tarih ve 02-27/290-118 sayılı kararında yer verilen tespitlere dayanılarak, Türkiye Musiki Eseri Sahipleri Meslek Birliği (MESAM), Komşu Hak Sahibi Müzik Yapımcıları Meslek Birliği (MÜ-YAP), Müzik Yorumcuları Meslek Birliği (MÜYOBİR) ve Müzik Eseri Sahipleri Grubu'nun (MSG) hakim durumda oldukları, bu meslek kuruluşlarının ilan ettikleri telif ücret tarifesi ile belirledikleri bedellerin yerel radyolar tarafından ödenmesinin mümkün olmadığı, bunun Radyo Televizyon Üst Kurulu'na beyan edilen 2004 yılı reklam gelirlerinin incelenmesiyle tespit edilebileceği, meslek birliklerinin telif ücretlerini reklam gelirleri ile orantılı olmaksızın sabit bir ücret olarak belirledikleri, bunun sonucunda daha çok reklam geliri olan ulusal yayın kuruluşlarının yerel yayın kuruluşları karşısında rekabette daha avantajlı duruma geldikleri, ayrıca, adı geçen meslek birliklerinin ücret tarifelerini 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 42. maddesinin (A) fıkrasında yer alan esaslara aykırı olarak belirledikleri, söz konusu bedellerin ödenmesinin oldukça güç olduğu, ödenmesi halinde ticari faaliyetlerine devam etmelerinin mümkün olmadığı, dolayısıyla meslek birliklerinin fahiş fiyat uygulamak suretiyle hakim durumlarını kötüye kullandıkları yolundaki şikayet başvurusu üzerine yapılan ilk inceleme sonucunda Rekabet Kurulunun, söz konusu uygulama ile ilgili olarak 4054 sayılı Kanunun 40 ve devamı maddeleri uyarınca ön araştırma yapılmasına ya da soruşturma açılmasına gerek bulunmadığına karar verdiği, bu kararın iptali istemiyle bakılan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2005/9030
Karar No : 2006/4481

Her ne kadar davacı şirket tarafından, Rekabet Kurulu'nun 07.05.2002 tarih ve 02-27/290-118 sayılı kararına atıfta bulunarak, şikayet konusu meslek birliklerinin hakim durumda olduğunun kabul edildiği iddia edilmiş ise de, söz konusu Kararda meslek birliklerinin 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanununun 6. maddesi anlamında hakim durumda bulunup bulunmadıklarına ilişkin herhangi bir "hakim durum analize" yer verilmediği ve buna bağlı olarak da bu yönde herhangi bir tespit bulunulmadığı, kaldı ki, hakim durumun varlığı halinde dahi, 4054 sayılı Kanun kapsamında bir ihlalden söz edilebilmesi için hakim durumundaki teşebbüsün hakim durumunu kötüye kullanması gerekmektedir.

Davacı şirket, meslek birliklerinin tarifelerini belirlerken Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 42/A maddesine aykırı hareket ettiklerini, yerel radyoların düşük reklam gelirlerini dikkate almaları gerektiğini, bunu dikkate almadıkları için hakim durumlarını kötüye kullandıklarını, rekabetin yüksek reklam geliri olan ulusal radyolar lehine bozulmasına sebep olduklarını, buna mukabil Rekabet Kurulu'nun konuya ilişkin soruşturma ya da ön araştırma başlatmamasının hukuka aykırı olduğunu ileri sürmüş ise de; Fikir ve Sanat Eserleri Kanununun 42/A maddesinde meslek birliklerinin telif ücretlerine ilişkin tarifeleri hangi esaslara göre belirleyecekleri düzenlenmiş olup, söz konusu maddenin fiyat belirlemede uygulanacak hükümlerinde, elde edilen reklam geliriyle orantılı olacak şekilde tarifenin belirlenmesi gerektiğine dair bir kritere yer verilmediğinden, bu iddiaya itibar olunmamıştır.

Öte yandan, şikayet konusu fiillerle ilgili olarak piyasalar ve ürünlerin kendisine özgü nitelikleri göz önüne alınarak Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu ile ücret tarifelerini belirleme yetkisinin meslek birliklerine bırakıldığı, hak sahiplerinin yanı sıra telif yükümlülerinin menfaatlerini korumak amacıyla anılan yetkinin hukuka uygun olarak kullanılması için gerekli düzenlemelere yer verildiği, ayrıca Eser, İcra, Yapım ve Yayınların Kullanılması ve/veya İletilmesine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelikte de tarifeler konusunda tarafların anlaşmaya varamaması halinde yapılacak işlemlerin belirlendiği, bu bağlamda idari çözüm yolu ile adli yargıya başvuru yolunun öngörüldüğü görülmektedir.

Bu maddi olay ve hukuki durum karşısında, ilgili piyasanın yapısı ve arz olunan ürünlerin özelliği dikkate alınarak tesis olunan Kararda hukuka aykırı bir yön bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle davanın reddine karar verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra işin gereği görüldü:

Dava, MESAM, MÜ-YAP, MÜYORBİR ve MSG'nin, yayıncı kuruluşlara karşı uygulamakta oldukları müzik eserleri telif ücreti tarifelerinin, sözü edilen meslek birliklerinin hâkim durumlarını kötüye kullanma eylemine dönüştüğü iddiası ile 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesinin ihlâl edildiğinden bahisle yapılan şikâyetin reddine ilişkin 26.05.2005 tarih ve 05-36/451-104 sayılı Rekabet Kurulu kararının iptali istemiyle açılmıştır.

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2005/9030
Karar No : 2006/4481

4054 sayılı Kanun'un 3. maddesinde hâkim durum, belirli bir piyasadaki bir veya birden fazla teşebbüsün, rakipleri ve müşterilerinden bağımsız hareket ederek fiyat, arz, üretim ve dağıtım miktarı gibi ekonomik parametreleri belirleyebilme gücü olarak tanımlanmış, ve Kanun'un hâkim durumun kötüye kullanılmasını yasaklayan 6. maddesinde de bir veya birden fazla teşebbüsün ülkenin bütününde ya da bir bölümünde bir mal veya hizmet piyasasındaki hâkim durumunu tek başına yahut başkaları ile yapacağı anlaşmalar ya da birlikte davranışlar ile kötüye kullanması halinin hukuka aykırı ve yasak olduğu belirtilmiş, 6. maddede kötüye kullanmanın tanımı yapılmamış uygulamada sık rastlanılan kötüye kullanma halleri örneklemek suretiyle sayılmıştır. Bunlar;

"a) Ticari faaliyet alanına başka bir teşebbüsün girmesine doğrudan veya dolaylı olarak engel olunması ya da rakiplerin piyasadaki faaliyetlerinin zorlaştırılmasını amaçlayan eylemler,

b) Eşit durumdaki alıcılara aynı ve eşit hak, yükümlülük ve edimler için farklı şartlar ileri sürerek, doğrudan veya dolaylı olarak ayrımcılık yapılması,

c) Bir mal veya hizmetle birlikte, diğer mal veya hizmetin satın alınmasını veya aracı teşebbüsler durumundaki alıcıların talep ettiği bir malın veya hizmetin, diğer bir mal veya hizmetin de alıcı tarafından teşhiri şartına bağlanması ya da satın alınan bir malın belirli bir fiyatın altında satılmaması gibi tekrar satış halinde alım satım şartlarına ilişkin sınırlamalar getirilmesi,

d) Belirli bir piyasadaki hâkimiyetin yaratmış olduğu finansal, teknolojik ve ticari avantajlardan yararlanarak başka bir mal veya hizmet piyasasındaki rekabet koşullarını bozmayı amaçlayan eylemler,

e) Tüketicinin zararına olarak üretimin, pazarlamanın ya da teknik gelişmenin kısıtlanması" olarak sıralanmıştır.

Hâkim durum, bir ya da birden fazla teşebbüsün pazarda güçlü bir konumda bulunmasını, yani teşebbüsün pazarda rekabeti önleme veya serbestçe davranabilme ya da istediği stratejiyi pazara kabul ettirme gücüne sahip olmasını ifade eder. İlgili pazarı belirleyen iki temel unsur bulunmaktadır. Bunlar, coğrafi pazar ve ürün pazarıdır. İlgili coğrafi pazardan anlaşılması gereken aynı rekabet koşullarına sahip pazar alanıdır. Ürün pazarı ise ticari alışveriş konusu olan bir malın ya da hizmetin oluşturduğu pazardır. Bir teşebbüsün hâkim durumda bulunduğunu gösteren değişik ekonomik ve sosyal faktörler de bulunmaktadır. Buna göre hâkim durumun tespitinde, ilgili ürün ve coğrafi pazarın yanısıra ilgili zaman dönemi, ürünün ikame edilebilirliği, çapraz esnekliği, pazarın homojen yapıda olması, pazardaki rakiplerin sayısı ve pazar payları gibi hususların da incelenmesi gerekmektedir.

Kısaca hâkim durumun tespiti konusunda yapısal, işlevsel ve ekonomik güce dayalı olmak üzere çeşitli değerlendirme ölçütleri vardır. Hâkim durumun varlığı tamamen iktisadi analizlere dayanarak araştırılması gereken bir konu olup, hâkim durumun belirlenmesinde önemli ve öncelikle ele alınması gereken ölçüt, işletmenin ilgili pazardaki payıdır. Pazar

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2005/9030
Karar No : 2006/4481

payının yalnız hâkim durumda olup olmadığının incelenmekte olan işletme açısından değil, bu işletmeye rakip olan, diğer işletmeler açısından da incelenmesi gerekmektedir.

Dava dosyasının incelenmesinden; yukarıda sözü edilen meslek birliklerinin hâkim durumlarını kötüye kullandıklarından bahisle yapılan şikâyetin Rekabet Kurulu'nun dava konusu kararıyla değerlendirildiği, inceleme konusu birliklerin şikâyete konu ücret tarifelerini belirleme yetkilerinin, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun (FSEK) 42/A maddesi hükmüne dayanmakta olduğu, birliklerin, bu yetkiye dayanarak yayımlayacakları ve yayıncı kuruluşlardan talep edecekleri ücretleri, gerek FSEK'in gerekse bu madde uyarınca çıkarılan Yönetmelik esaslarına uygun olarak tespit etmekle yükümlü oldukları, birliklerin bu esaslara uygun olmayan şekilde ya da yayıncı kuruluşların ödeme gücünü yaşamalarına sebep olacak miktarda ücret belirlemeleri halinde tarafların anlaşmalarının mümkün olamayacağı, şikâyet konusu meslek birliklerinin kullanım hakkı karşılığında yayıncı kuruluşlardan talep ettikleri bedellerin 4054 sayılı Kanun'un 6. maddesi kapsamında ihlâl yol açacak nitelikte fahiş fiyat uygulaması olarak değerlendirilebilmesinin bir takım maliyet analizlerinin yapılmasını gerekli kıldığı, söz konusu analizlerin yapılabilmesinin ise, telif ücretine konu müzik eserlerinin maliyetlerinin hesaplanabilmesini gerektirdiği, bununla birlikte, Rekabet Kurulu'nun 02-27/290-118 sayılı kararında da ifade edildiği üzere, diğer piyasalardaki hizmet ve mallardan farklı nitelik taşıyan müzik eserleri piyasasındaki malları oluşturan eserlerin üretilmesinin fikir, yaratıcılık ve emek gibi değeri ölçülemeyen unsurları içermekte olduğu, eserlerin üretilmesini takiben çoğaltılmalarının sebep olacağı maliyetin ise mevcut teknolojik koşullarda göz ardı edilebilecek kadar düşük bir seviyede gerçekleşmekte olduğu, dolayısıyla müzik eserleri sebebiyle katlanılan maliyetin objektif ve somut bir şekilde belirlenmesinin mümkün bulunmadığı, müzik eserlerinin telif ücretlerinin aşırı olduğuna dair iddianın, maliyet analizine girilmeksizin başka ülkelerde faaliyet gösteren benzeri meslek birliklerinin uygulamakta olduğu ücret tarifeleri ile karşılaştırılarak ele alınmasının da mümkün olduğu, ne var ki, bu tür bir karşılaştırmanın doğru ve sağlıklı sonuçlar verebilmesinin, öncelikle Türkiye'deki ekonomik ve sosyal koşullara denk ülke örneklerinin belirlenmesine bağlı bulunduğu, Türkiye'nin ekonomik ve sosyal koşulları düşünüldüğünde, müzik eserleri piyasası için, objektif olarak böyle bir örneklemenin yapılamayacağının anlaşıldığı, bu durumda, konu hakkında 4054 sayılı Kanun'un 40 vd. hükümleri uyarınca önaraştırma ya da soruşturma açılması halinde bu prosedürlerin sonunda, objektif kriterlere ve maddi tespitlere dayanmaksızın, ilgili piyasanın pazar koşullarına uygun olağan işleyişini, 4054 sayılı Kanun'un amacını aşacak nitelikte, gereğinden fazla kısıtlayıcı tedbirler alınmasının söz konusu olabileceği, diğer taraftan, kanun koyucu ve Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın, müzik eserleri piyasasının kendine özgü niteliklerini göz önüne alarak düzenleme yaptığı, yayıncı kuruluşlar ile birlikler arasında belirlenen tarifelerle sözleşme yapılamaması halinde, ortaya çıkan anlaşmazlığın hangi yöntemle çözümlenebileceğinin ilgili Yönetmelik'in 11. maddesinde düzenlenmekte olduğu, buna göre, tarafların, iradi olarak, Kültür ve Turizm Bakanlığı'na bir "uzlaştırma komisyonu" kurulması

T.C.
DANIŞTAY
ONÜÇÜNCÜ DAİRE
Esas No : 2005/9030
Karar No : 2006/4481

talebiyle başvurabilecekleri, bu konuda öncelikle tarafların anlaşması esasının benimsendiğinin anlaşılmakta olduğu, oluşturulacak komisyonun tarafları ücret konusunda anlaşmaya ulaştıramaması ya da tarafların isteğe bağlı bu yolu kullanmayı tercih etmemeleri halinde, tarafların anlaşmazlığın giderilebilmesi için yargı yoluna gitmelerinin serbest bulunduğu tespit ve değerlendirmeleri ışığında, dava konusu Rekabet Kurulu kararıyla başvuru konusu uygulama ile ilgili olarak 4054 sayılı Kanun'un 40. ve devamı maddeleri uyarınca önaraştırma ya da soruşturma açılmasına gerek bulunmadığına karar verildiği anlaşılmaktadır.

5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 42. maddesi uyarınca, meslek birliklerinin Kültür ve Turizm Bakanlığı'nca hazırlanan ve Bakanlar Kurulu'nca onaylanan tüzük ve tip statülere uygun olarak tespit edilecek alanlarda kurulmakta olduğu, aynı alanda birden çok meslek birliğinin kurulabileceği anlaşılmaktadır. Kanun'un 42/A maddesinde de, meslek birliklerinin belli başlı yükümlülükleri, üyesi olan hak sahiplerinin faaliyetlerinden kaynaklanan haklarının idaresini hakkaniyete uygun koşullarda sağlamak, üyelerinin haklarının idaresine ilişkin faaliyetlerinden elde ettikleri gelirleri, dağıtım planlarına uygun olarak hak sahiplerine dağıtmak, sözleşme yapılırken idare ettikleri haklara ilişkin olarak hakkaniyete uygun davranmak, kendi maddî ve/veya manevî menfaatleri bakımından gerekli gördükleri indirim veya ödeme kolaylıklarını sağlamak ve sözleşme yapılabilmesi için idaresini sağladıkları haklara ilişkin ücret tarifelerini süresinde belirlemek ve belirlenen tarifeleri ve bu tarifelerdeki her türlü değişikliği süresinde duyurmak olarak belirlenmiştir.

FSEK'nun 42/A maddesinde ayrıca, birliklerin tarifeleri tespit ederken göz önünde bulundurmaları gereken hususlara yer verilmiştir. Buna göre tarifelerin tespit edilmesinde, tarifelerin uluslararası uygulamaların ülkenin ekonomik ve toplumsal koşullarına uyarlanabilirliği göz önünde bulundurularak makul seviyede belirlenmesi ile teknolojik alandaki değişimlerin yanı sıra eser, icra, fonogram, yapım ve yayınların yaratıldığı ve kullanıldığı sektörlerin yapısını tahrip edici, üretimi ve kullanımı engelleyici ve genel kabul görmüş uygulamalara zarar verici bir etki yaratılmaması, rekabeti bozucu şartlar oluşturulmaması, yapılan sınıflandırma, ilgili sektörlerdeki ürün fiyatları ve bu sektörlerin gayrisafi millî hâsıladaki payı, eser, icra, fonogram, yapım ve yayınların kullanım ve/veya iletim sıklığı, birim fiyat veya götürü usulü ödeme, ödeme planı ve benzeri hususlar esas alınacağı kurala bağlanmıştır.

Anılan Kanun hükmünün uygulanması amacıyla 08.06.2004 tarih ve 25486 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Eser, İcra, Yapım ve Yayınların Kullanılması ve/veya İletilmesine İlişkin Usul ve Esaslar Hakkındaki Yönetmelik ile de, meslek birliklerinin yukarıda yer verilen esaslara uygun olarak belirlemek zorunda oldukları tarifeler üzerinden yayıncı kuruluşlar ile birlikler arasında yapılacak kullanım sözleşmelerinde ücret konusunda anlaşmaya varılamaması halinde uygulanacak olan usul ve esaslar belirlenmiştir. Yönetmeliğin 11. ve 12. maddelerine göre, yayın kuruluşları veya meslek kuruluşları ile meslek birlikleri arasında tarifeler üzerinde Ekim ayında uzlaşma sağlanamaması ve sözleşme yapılamaması halinde, en geç bu ayın sonuna kadar, meslek birlikleri ve/veya meslek kuruluşları tarafından bu

